

[Schmidt.]

som vi altid har stillet, ikke opfyldes. Jeg opponerer ikke imod Loven; jeg kan ogsaa stemme for den; men kun med det Forbehold, at jeg ønsker Forbedringer, der gaar videre, og at jeg aktivt vil gøre i denne Henseende, hvad der kan gøres, naar Lejlighed findes dertil.

Ordføreren (Vilhelm Rasmussen): Det forbedrer ikke det konservative Folkepartis Stilling, at der, som den ærede Ordfører for Partiet (A. Svensson) her har bemærket, har været ført mange Diskussioner angaaende det gejstlige Tilsyn i Sønderjylland. Tværtimod. Det viser jo kun, at Forsømmeligheden i Landstinget er saa meget større, idet man ikke har taget Hensyn til disse Diskussioner, men trods dem ganske har forsømt at varetage de Interesser, som man nu gør Forsøg paa at varetage i det høje Folketing.

Der er heller ikke i den Omstændighed, at man nu gør Ordningen varig, en fyldstgørende Undskyldning for det konservative Folkeparti. For det ved det ærede Medlem meget godt, at det, at en Lov er varig, ikke betyder andet, end at den kan ændres en skønne Dag, naar man finder, at det vil være rigtigt at foretage Ændringer.

Jeg maa derfor holde for, at det konservative Folkeparti, hvordan det end vender og drejer denne Sag, har baaret sig ad paa en Maade, der er i højeste Grad beskæmmende for Partiet.

Hvad de Bemærkninger angaar, det ærede Medlem Hr. Schmidt gjorde, vil jeg gerne sige, at overfor det ærede Medlem har jeg ingen formelle Indvendinger af nogen Art at gøre, men derimod den praktiske Indvending, at det ærede Medlem med sin store Viden med Hensyn til politisk Teknik, saaledes som denne Sag ligger, maatte vide, at han skulde have gjort et Forsøg paa at faa det frem i Landstinget, som det ærede Medlem ønskede frem. For nu er det for sent.

A. Svensson: Det ærede Medlem Hr. Schmidt beklagede indledende i sin Tale, at Lovforslaget havde forbigaaet Krav, der havde været fremme fra tysk Side om særlige tyske Skolekommissioner; men det ærede Medlem sagde, at han vilde ikke resignere i saa Henseende for al Fremtid. Jeg kan for det konservative Partis Vedkommende sige, at det vil vi heller ikke. Jeg sagde udtrykkelig i min Tale under første Behandling af Lovforslaget, at jeg dér vilde trække visse Linier op, som vi mente burde fastholdes med

Fremtiden for Øje. Dertil hører ogsaa Kravet om de nationalt adskilte Skolekommissioner, et Krav, som jeg haaber før eller senere maa kunne realiseres.

Den ærede Ordfører sagde, at naar de Konservative ikke i Landstinget havde taget Hensyn til det stærke Ønske fra de sønderjydske Landsdele om et vist gejstligt Tilsyn, saa viste Forsømmeligheden sig at være saa meget større. Det ærede Medlem maa da være glad for, at vi saa indhenter det forsømte her i Folketinget, og naar vi nu gør det, saa burde det vel egentlig føre til, at ogsaa det ærede Medlem og hans Meningsfæller nu stemmer for det.

Der blev sagt noget om, at Loven ikke skulde være varig i den Forstand, at der ikke senere kunde laves om paa den. Nej, selvfølgelig. Og jeg gaar ogsaa ud fra, at den før eller senere kommer til Revision, og at vi saa kan faa gennemført noget af det, vi ikke har faaet gennemført ved denne Lejlighed.

Ordføreren (Vilhelm Rasmussen): Det burde ikke være nødvendigt at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg selvfølgelig ikke, naar jeg talte om Forsømmelighed, har ment at ville sige, at det var en Forsømmelse set fra Regeringspartiernes Side. Det er klart, at det er udelukkende set fra det konservative Folkepartis Synspunkt, jeg brugte dette Udtryk, og hvad det angaar, maa jeg fastholde det.

Undervisningsministeren (Borgbjerg): Til det ærede Medlem Hr. Schmidt skal jeg bemærke, at som det ærede Medlem jo ved og vist ogsaa sagde, var Spørgsmaalet om de sønderjydske Forhold inddraget i det store og for hele Danmark gældende Skolelovsforslag, som jeg forelagde i Landstinget i Efteraaret; men det lykkedes ikke at opnaa tilstrækkelig Enighed om en Udformning af Forældreraad i hele Landet, og med den Myndighed, der ogsaa maatte være nødvendig i en saadan Udstrækning, at Ordningen uden videre kunde overføres ogsaa paa Sønderjylland. Jeg havde gerne set — det har jeg tidt nok udtalt —, at vi havde faaet en saadan Ordning, og havde vi faaet mit oprindelige Lovforslag gennemført med lovbestemte Forældreraad over hele Linien med tilstrækkelig Myndighed, havde det været den naturligste Ting af Verden at overføre en lignende Ordning for Sønderjyllands Vedkommende.

Hvad Skolekommissioner angaar, er der derimod mere Strid ogsaa blandt de Danske — det siger jeg til det ærede Medlem Hr.